

Bądź zawsze szczęśliwy

Kruk mieszkał w lesie i był zadowolony z życia.

Jednak któregoś dnia zobaczył łabędzia zachwyił się. Pomyślał sobie: „Ten łabędź jest taki biały, a ja jestem taki czarny. Łabędź musi być najszczęśliwszym ptakiem na świecie”.

Kruk poszedł do łabędzia i wyraził swoje zdanie.

Lecz był kompletnie zaskoczony, słysząc jak łabędź mówi: „Rzeczywiście myślałem, że jestem najszczęśliwszym ptakiem w okolicy, dopóki nie zobaczyłem papugi, która ma dwa kolory. Teraz uważam, że papuga jest najszczęśliwszym ptakiem w stworzeniu”.

Następnie kruk poleciał do papugi. Ona też wydawała się niezadowolona.

Papuga wyjaśniła: „Wiodłam bardzo szczęśliwe życie, zanim nie zobaczyłam pawia. Ja mam tylko dwa kolory, a paw ma wiele barw”.

Później kruk odwiedził pawia w zoo i zobaczył, że setki osób zebrało się, aby go ujrzyć. Gdy odeszli, kruk podleciał do pawia.

„Drogi pawiu – powiedział kruk – jesteś taki piękny. Każdego dnia tysiące ludzi przychodzi cię oglądać. A gdy ludzie mnie zobaczą, natychmiast mnie przeganiają. Uważam, że jesteś najszczęśliwszym ptakiem na ziemi”.

Jednak ku zdziwieniu kruka, paw odrzekł: „Zawsze myślałem, że jestem najpiękniejszym i najszczęśliwszym ptakiem na ziemi. Niemniej z powodu swojego piękna jestem uwięziony w tym ogrodzie. Przyjrzałem się temu miejscu bardzo uważnie i zdałem sobie sprawę, że jedynym ptakiem nieprzetrzymany w klatce jest kruk. Dlatego od kilku dni myślę, że gdybym był krukami, mógłbym wszędzie szczęśliwie wędrować”.

Kruk od razu zrozumiał, jaki był głupi, próbując porównywać siebie z innymi ptakami, które z pozoru wydawały się szczęśliwsze od niego. Pożegnał się z pawiem i radośnie odleciał za horyzont.

Z tym samym problemem zmagamy się też w życiu. Trawa jest zawsze bardziej zielona po drugiej stronie płotu. Często niepotrzebnie porównujemy siebie z innymi, których uważamy za szczęśliwszych od nas. Postępując w ten sposób, stajemy się smutni i nie doceniamy tego, co dał nam Bóg. Prowadzi to do błędnego koła smutku.

W istocie jeśli zwrócimy się do osób, które podziwiamy i z nimi porozmawiamy, to mogą docenić coś, co mamy i powiedzieć: „Jakże chciałbym być taki jak ty w tym względzie!”.

Czy to nami trochę nie wstrząśnie? Sprawí, że będziemy zliczać doceniać nasze błogosławieństwa. W boskim dyskursie wygłoszonym we wrześniu 1989 roku z okazji obchodów Ganesza Czaturti Bhagawan Baba powiedział: „Człowiek może doświadczyć radości i szczęścia tylko wtedy, gdy ma w sobie zadowolenie. Gdy rosną pragnienia, wzrasta niezadowolenie i mnożą się zmartwienia. Musisz nauczyć się być zadowolony ze swoich warunków. Najbogatszym człowiekiem jest ten, kto ma dużo satysfakcji”.

Pewnego razu dr Hislop jechał z Bhagawanem Babą samochodem do Anantapur. Na drodze zobaczyli niewidomą żebrzącą kobietę. Bhagawan wysiadł z samochodu i dał jej pieniądze. Chociaż nic nie powiedział, rozpoznała go. W gruncie rzeczy minęły dwa lata, odkąd Bhagawan był ostatnio w Anantapur. Z wdzięcznością odpowiedziała Bhagawanowi słowami: „Sai Ram, Swami”.

Później między Bhagawanem a dr Hislopem wywiązała się rozmowa:

Dr Hislop: Kobieta wygląda na szczęśliwą.

Bhagawan: Urodziła się niewidoma, ale jest zawsze szczęśliwa. Nie ma zmartwień.

Dr Hislop: Jak to możliwe? Popatrz na jej życie. To musi być życie pełne nieszczęścia.

Bhagawan: Dlaczego? Ona nie ma pragnień i jest zadowolona. Nie wie, jakie jest życie człowieka, który widzi. Nie uważa innych za różnych od siebie. Rodzinę kobiety niepokoi jej stan, ale ona nie ma zmartwień.

Dr Hislop: Jak mogła nie chcieć życia innego niż życie żebraka?

Bhagawan: Pragnienia rodzą się ze skłonności umysłu do porównywania. Przede wszystkim oczy, wzrok, daje umysłowi możliwości do porównywania. Ta kobieta jest niewidoma. Jej umysł nie zajmuje się porównywaniem, więc nie pojawiają się pragnienia.

Swami przepięknie wykorzystał to pojedyncze zdarzenie, aby przekazać wnikliwą lekcję. Tak naprawdę nasz wzrok sprawia, że zazdrościmy innym tego, co mają. Gdybyśmy natomiast popatrzyli na różnych ludzi i zwyczajnie okazali im wdzięczność za role, które tak samo jak my grają w kosmicznej boskiej sztuce wyreżyserowanej przez Pana, wtedy nie pozwolilibyśmy sobie na niezadowolenie.

Sprawmy Mu radość – bądźmy zawsze szczęśliwi.

– Zespół Radia Sai

(dk)

Źródło: „Get Inspired”, vol. 15, issue 9, September 2017

http://media.radiosai.org/journals/vol_15/01SEP17/Be-Happy-Always.htm